

Weerwoord

Derek Clegg zingt het lied Take for granted. 'We leven vaak in onze angsten die ons doen schuilen. Laatst liet ik ze los en zag schoonheid. Misschien, ben ik zo wel perfect'

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Marcus, hoofdstuk 7, vanaf vers 24.

Wat is je eerste reactie, als je luistert naar dit verhaal over de Syro-Fenicische vrouw en Jezus? Vind je Jezus niet wat bars, in wat hij in eerste instantie tegen haar zegt wanneer hij haar volk vergelijkt met honden? Is zij niet wat erg vrijpostig in de manier waarop zij op hem reageert? Of heb je bewondering voor haar rake antwoord en haar lef?

En hoe loopt het af? Het heeft er de schijn van, dat de vrouw beloond wordt voor haar weerwoord, dat ze niet accepteert dat ze wordt afgewezen. Jezus geeft aan haar toe - ook al horen we zelden dat hij tegenover iemand in een woordenwisseling de ander gelijk geeft - en hij geneest haar dochter. Verrast je dat? Maakt het indruk op je?

Als je nu opnieuw luistert naar de lezing, stel je dan voor dat je die vrouw bent, en dat je de moed, of misschien de brutaliteit hebt, om op deze manier met Jezus te spreken. Let er op, hoe je je voelt in de rol van die vrouw, tijdens deze interessante woordenwisseling, maar ook erna.

En durf dan op dezelfde manier, rechtuit en vrijuit te spreken met de Heer in de laatste ogenblikken van je gebedstijd. Vertel hem wat je echt denkt, wat je echt voelt, wat je echt van hem zou willen.